

[Ivar Nørgaard.]

eller fratage dem nogle af de tillæg, som vi vedtager inden 1. juli 1969. Jeg vil gerne være sikker på, at jeg har forstået ministeren rigtigt: mener ministeren, at vi kan få en differentiering i systemet derved, at når vi får gennemført vurderingerne af stillingernes funktioner, kan vi komme i den situation, at vi omplacere kontorchefer, afdelingschefer og departementschefer til en lavere lønramme, eller at vi fjerner nogle af de generelle eller specielle tillæg fra den? For hvis man ikke kan nogen af de dele, så kan jeg altså ikke se, at det er muligt at lave en differentiering, uden at det bliver ved at give tillæg.

Endelig vil jeg gerne sige, at jeg har noteret mig, at ministeren finder, at der er en reel mulighed for at foretage ændringer i indplaceringerne; hvis man under forhandlingerne i lønningsudvalget og på grundlag af udtalelser fra fremmødte deputationer når til det resultat, at der kan påvises urimeligheder og uretfærdigheder, kan man ændre dette, hvis alle er enige om, at det er uretfærdigt, selv om det kommer til at ændre balancen i systemet. For man kan jo dårligt forestille sig, at en ændring, der er væsentlig, kan gennemføres, uden at den totale balance bliver noget forrykket.

En enkelt bemærkning til sidst til hr. Erik Hansen (Ålborg amt). Jeg synes nu ikke, der er grund til at falde hen i så megen rørstrømskhed over, at man i det første år holder sig til 3 pct.s lønforhøjelse for den enkelte tjenestemand. Jeg er lidt i tvivl om, om det i det hele taget er en hensigtsmæssig måde, regeringen her har optrådt på, for det ville efter min opfattelse ud fra et indkomstpolitisk synspunkt have været mere mildt for samfundet, hvis man havde delt det nogenlunde lige over. Nu får vi altså en forholdsvis behersket indkomstupumpning i dette finansår, men vi får en temmelig kraftig udpumpning i det næste. Efter min opfattelse ville det have virket indkomstpolitisk heldigere at have delt det nogenlunde lige over.

Morten Lange: Jeg vil gerne takke lønningministeren for hans venlige svar. De var lige så venlige, som de var forsigtige, og jeg er, når jeg kommer hjem til min overenskomstansatte kone, nøjagtig lige så klog på,

hvad ministeren har tænkt sig at have for en politik på disse områder, som jeg var, dengang jeg kom her. Det får vi jo nok noget klarhed på, når vi får lukket udvalgsdørene og får ministeren, det hedder vist ikke til alters, men dog i hvert fald til interview; så får vi vel lidt klarhed over, hvad planerne er. Men det forekommer mig, at det er ved at nærme sig de tider, hvor disse ejendommelige tågesløv, som har hvilet over statens samlede ansættelsesformer, bør fjernes, sådan at der kommer et klart og entydigt udspil fra ministeren; så kan vi andre se, om vi kan lide det eller ej, og så kan vi jo se, om ministeren kan komme igennem med det eller ej.

Jeg vil gerne sige til kirkeministeren og også til hr. Vestergaard Poulsen, der mente jeg vendte en gammel plade, at det at en plade er gammel, det er slet ikke nogen fornuftig kritik, den kan udmærket være god; f. eks. sådan en god gammel grundlovsplade tror jeg, at hr. Vestergaard Poulsen normalt synes er udmærket.

Jeg tror, kirkeministeren meget vel forstod — med de grundlovsparagraffer, som han selv citerede korrekt — at der er en spænding i forholdet også grundlovs-mæssigt. Han nævnede en række opgaver, som han syntes var forligelige med den restriktive paragraf, som han også citerede. I virkeligheden er hensigten med mine bemærkninger den, at jeg synes, det var rigtigere, hvis et område som præstelønninger udskiltes og betaltes over den kirkelige ligning; jeg er til gengæld overordentlig villig til at se på alt det, som hedder konservering af kirkebygninger som nationale monumenter, og hvad der ellers måtte være, og jeg er såmænd ikke sikker på, at forskellen bliver så enorm. Jeg kender udmærket godt finanslovsbalancen for de kirkelige udgifter, og som sagt, det er ikke en enorm udgift, jeg venter at få væltet over på kirkeskatten, for der er modposter, som må respekteres. Jeg synes blot, der er noget principielt rigtigt i, at præstelønningerne, der vel nok ligger temmelig nær ved spørgsmålet om gudsdyrkelse, holdes som en udgift, som lægges på den kirkelige ligning. For til alle de eksempler, kirkeministeren var så venlig at give os, kan det jo siges, at vi har normalt ikke her i Danmark haft værneskat, og vi har i det hele taget ikke så forfærdelig mange sær-